

عنوان مقاله:

نگاهی به آغاز سفر مرغان در منطق الطیر عطار و نمادگرایی آن با استفاده از نظام روانشناسی تحلیلی یونگ

محل انتشار:

مجله عرفانیات در ادب فارسی، دوره 10، شماره 38 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

بهاره احمدی کمالوند

حسن اسدینیا

خلاصه مقاله:

دچکیده اشعار و حکایات عطار در منطق الطیر و دیگر منظومه های وی ، به زبان نمادین ، همراه با اشارات و استعاره های بسیار بوده که به مدد آنها شاعر سعی در پیش بردن داستان و رساندن منظور و مقصود به مخاطب دارد. با نگاه کلی به داستان می توان میان فرایند فردیت و تعالی شخصیت مطرح شده در روانشناسی تحلیلی و سیر و سفر مرغان از نقصان و پستی به بلندای کمال و شکوفایی همراهی و تناظرات شگفت انگیزی یافت. همان گونه که با نگاه به نظریه روانشناسی تحلیلی کارل گوستاو یونگ مشاهده می کنیم که از منظر یونگ آن چه موجب یکپارچگی شخصیت انسان می شود ، فرآیند فردیت یافتن یا تحقق خود است. این موضوع در منطق الطیر همان سفر مرغان به سوی یافتن سیمرغ است که البته به زبانی نمادین و رمزی عنوان می شود که روشی بنیادین در کلام صوفیه برای نیل به حقیقت است. در این مقاله به برخی از پیوندهای این اثر ادبی بزرگ و نمادشناسی نظام روانشناسی تحلیلی اشاره می شود..

کلمات کلیدی:

واژگان کلیدی: منطق الطیر عطار، کارل گوستاو یونگ، نمادگرایی، روانشناسی تحلیلی، فرایند فردیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1724725>

